

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Criclivîi Sergiu în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 06 martie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, în cauza penală în privința lui

***Gorincioi Constantin XXXXX, născut la
XXXXX.***

Termenul de examinare:

prima instanță: 13.06.2018 – 06.03.2019;
instanța de apel: 04.04.2019 – 27.05.2019;
instanța de recurs: 06.08.2019 – 05.02.2020

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 06 martie 2019, Gorincioi Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 37500 lei (treizeci și șapte mii cinci sute lei) în beneficiul statului.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Gorincioi Constantin în beneficiul părții vătămate Grigorii Angela suma de 4900 (patru mii nouă sute) lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că Gorincioi Constantin în perioada lunilor XXXXX, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, împreună și de comun acord cu cet. XXXXX cunoscând despre faptul că cet. Grigorii Angela, locuitoare a sat. XXXXX, r-XXXXX, este plecată peste hotarele Republicii Moldova și nimeni dintre membrii familiei sale nu locuiesc în gospodăria ei, iar XXXXX este rudă cu ea și are acces liber în această gospodărie, prin acces liber au pătruns în gospodăria acesteia de unde au

sustras șapte plite de fontă la preț de 1200 lei fiecare și patru țevi metalice, la preț de 350 lei fiecare, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă de 9800 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul Gorincioi Constantin a declarat apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cererii de apel inculpatul a invocat că, în ședința de judecată nu au fost prezentate careva probe, care ar constata cu certitudine precum că el ar fi săvârșit această infracțiune.

Relevă că martorul XXXXX în instanță a confirmat doar faptul că inculpatul a participat la încărcarea și descărcarea bunurilor care au fost sustrase, fapt pe care inculpatul l-a recunoscut, însă el nu cunoștea despre faptul că ele sunt sustrase.

Nici alte probe care au fost examinate în instanță, declarațiile martorilor cât și materialele cauzei penale, nu confirmă cu certitudine vinovăția lui Gorincioi Constantin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, a fost respins apelul declarat de către inculpatul Gorincioi Constantin ca fiind nefondat cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a relatat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și just a constatat vinovăția inculpatului Gorincioi Constantin în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Potrivit instanței de apel, vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile părții vătămate Grigorii Angela; declarațiile martorilor XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX Petru, precum și prin probele-scrise anexate la dosar: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.11.2017 cu planșa fotografică (f.d. 13-15); procesul-verbal de ridicare și examinare din 02.02.2018 (f.d. 39-41); procesul-verbal de confruntare dintre XXXXX și Gorincioi Constantin din 21.02.2018 (f.d. 72); ordonanța din 22.05.2018 (f.d. 140-142).

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului precum că învinuirea adusă nu și-a găsit confirmarea, or, de către instanța de fond au fost apreciate toate probele coroborate în ansamblu din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar versiunea apelului nu și-a găsit confirmare.

Mai mult, în viziunea instanței de apel alegațiile apelantului precum că, de către instanța de fond nu au fost prezentate careva probe, precum că el a săvârșit infracțiunea, sunt combătute prin declarațiile martorilor, care au declarat că anume Gorincioi Constantin și XXXXX au sustras bunurile părții vătămate, și

anume: martorul XXXXX a declarat că, în vara anului 2017, la dânsul a fost XXXXX și Gorincioi Constantin, și l-a rugat ca să ducă fier în XXXXX pentru a-l vinde, erau bucăți din tablă, plite și țevi. Fierul a fost dus în XXXXX, sat. XXXXX, la fier uzat; martorul XXXXX a declarat că, în vara anului 2017 a venit la dânsul Gorincioi Constantin, și i-a propus că să cumpere o pompă pentru apă, însă el a refuzat; martorul XXXXX a declarat că, la data de XXXXX se afla la partea vătămată Grigore Angela la domiciliu, avea acces liber la domiciliu ei. În aceea seară l-a chemat pe Gorincioi Constantin la domiciliul părții vătămate și au sustras împreună fier uzat și anume aproximativ 4-6 pliți de fontă. Bunurile sustrate le-a dus a doua zi împreună cu Gorincioi Constantin la punctul de colectare a fierului uzat din sat. XXXXX, r-XXXXX cu automobilul unui cetățean pe nume XXXXX. A obținut suma de 1000 de lei și bani au fost împărțiți în mod egal. Grigorie Angela nu i-a permis că să i-a metalul uzat.

Instanța de apel a apreciat că recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpat, reprezintă o metodă de apărare și o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală

Totodată instanța de apel a relatat că, la determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 75-77 Cod penal, adică de pericolul social al faptei comise de Gorincioi Constantin, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor ușoare, corect aplicând în privința inculpatului o pedeapsă sub formă de amendă, care este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Avocatul Criclivii Sergiu în numele inculpatului, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea recursului apărarea invocă faptul că, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și au constatat greșit că Gorincioi Constantin a săvârșit infracțiunea incriminată.

Așadar, constatările instanței privind perioada de comitere a infracțiunii adică decembrie 2016 - martie 2017 este o apreciere de fapt eronată cu perioada de comitere a infracțiunii arătate în plângerea cet. Grigorie Angela din 26 noiembrie 2017 (f.d.11).

Totodată mai invocă recurentul că, instanțele de fond greșit nu au dat nicio apreciere declarațiilor părții vătămate Grigorie Angela și martorului XXXXX care au arătat că, XXXXX cu acordul și în lipsa rudei Grigorie Angela a efectuat mai multe lucrări în gospodăria sa, pentru care nu a fost remunerat.

Instanțele de fond eronate nu au dat nici o apreciere faptului că, prin cererea părții vătămate Grigorie Angela din 22 mai 2019 adresată procurorului (f.d.138), aceasta a precizat că nu are pretenții materiale față de XXXXX care i-a furat din gospodărie: pompă de apă, mașina electrică de prelucrare a lemnului, șapte plite

din fontă și trei țevi metalice, cât și cererea de clasare a procesul penal înaintată de XXXXX din 22 mai 2019 (f.d.139), de împăcare a părților privind sustragerea de către el a bunurilor din gospodăria cumnatei Grigori Angela, cât și declarațiile martorului XXXXX sub jurământ și fiind somat de răspunderea penală în baza art. 312-313 Cod penal (f.d.191) că a recuperat prejudiciul părții vătămate și a întors o parte din bunurile sustrate, pentru ce și-a cerut scuze de la Grigori Angela, iar Gorincioi Constantin trebuia să-și dea seama că metalul era sustras.

Astfel a mai relatat recurentul că, instanțele de fond greșit s-au bazat pe declarațiile martorului XXXXX Petru, probă la care procurorul a renunțat, fapt constatat prin încheierea protocolară din 21 decembrie 2018 (f.d.189).

Remarcă recurentul, că contrar prevederilor art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele de fond greșit au soluționat acțiunea civilă, în lipsa acțiunii civile din partea cet. Grigori Angela.

6. Procurorul a prezentat referință la recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece în speță lipsesc temeiuri de casare.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că apărarea pledează pentru nevinovăția inculpatului, invocând în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor*

invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că inculpatul a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Gorincioi Constantin săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentele apărării prin care se invocă dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a versiunii prezentate de apărare, precum că inculpatul nu a săvârșit fapta incriminată, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu

stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

În ceea ce ține de faptul că partea apărării și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de recurs menționează că titularul recursului nu a motivat recursul sub aspectul temeiului de casare invocat, nefiind specificate care ar fi acele prevederi legale în care urmau a fi încadrate juridic faptele greșit calificate în opinia recurentului de către instanțele de fond.

Astfel, în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu poate examina posibilitatea modificării încadrării juridice a faptelor incriminate inculpatului de către instanțele de fond, deoarece instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, motiv

din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Criclivîi Sergiu în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Criclivîi Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2019, în cauza penală în privința lui ***Gorincioi Constantin XXXXX***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **05 martie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor